

РЕШЕНИЕ

№ 5849

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3152** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Г. в качеството си на законен представител на „София Кампо“ ООД, чрез пълномощника си по адв. С. К. срещу Решение № 757/14.02.2024 г., постановено по НАХД № 1666/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, I-ви състав. С решението е потвърден електронен фиш № 0018787, издаден от МВР-СДВР, с който на „София Кампо“ ООД, с ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

В касационната жалба се излагат доводи, че при постановяване на решението са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че е неясна описаната в електронния фиш фактология, по отношение субекта на нарушението. Вменява се нарушение, като санкцията е следвало да бъде наложена на дружеството, в качеството му на собственик на автомобила, а не на физическото лице – законен представител на „София Кампо“ ООД. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, съответно и оспорения електронен фиш. При евентуалност, моли да бъде върнато делото за ново разглеждане. В съдебно заседание касаторът надлежно се представлява от

пълномощника си, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът, СДВР в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила оспореното въззивно решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, съответно моли да бъде оставено в сила оспореното решение като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Електронен фиш серия Г № 0018787, издаден от МВР – СДВР, на основание на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането, на касатора Г. С. Г. е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. Първостепенният съд е потвърдил ЕФ, като е установил следната фактическа обстановка:

На 22.06.2020 г. в 20:35 часа, в [населено място], по бул. България до НТБГ, с посока на движение от [улица]към [улица], е било установено управление на лек автомобил Тойота ИК, с рег. [рег.номер на МПС] , за който, Г. С. Г. като негов собственик не е сключил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ – нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1 от КЗ.

При проверката в Гаранционния фонд и масивите на Пътна полиция станало ясно, че за заснетото МПС, собственикът му не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към 22.06.2020 г., като въз основа на тези данни бил издаден процесния електронен фиш. След подробен анализ на приложимите правни норми, както и на събраните доказателства, въззивният съд е стигнал до извод, че ЕФ съдържа всички необходими реквизити и след като е доказано авторството на деянието, е приел, че имуществената санкция е наложена на собственика на автомобила – юридическото лице, тъй като е налице извършено нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КТ, като Г. С. Г. е посочен като негов законен представител.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС. В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административнонаказателната разпоредба на чл. 638 ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ предвижда административно наказание – „глоба“ в размер от 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ от 2 000 (две хиляди) лева за юридическо лице или

едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на чл. 638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

Разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ дава възможност, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане.

Издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, относно неговото съдържание. Правото на защита на санкционираното лице не е било ограничено, тъй като от съдържанието му то е разбрало какво е констатираното деяние, което представлява нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ. Задължението за действие - сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е вменено на лицето, което притежава регистрирано моторно превозно средство, като то действа чрез законния си представител - физическо лице. Последното следва да сключи договора за застраховка от името на дружеството, съответно неговото бездействие е елемент от фактическия състав на нарушението от обективна страна.

Неоснователни са изложените в касационната жалба аргументи, че въззивната инстанция е допуснала съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като жалбата адресирана до СРС е от името на физическото лице Г. С. Г., а е конституирано като страна дружеството „София Кампо“ ООД.

Въззивният съд правилно е конституирал адресата на електронния фиш, като е отчетел обстоятелството че Г. С. Г. е негов законен представител. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН нарушителят може да обжалва актовете по чл. 58д в 14-дневен срок от връчването им. Правото на обжалване е упражнено в посочения преклузивен срок.

За пълнота на изложението касационната инстанция следва да допълни, че Г. С. Г. не е собственик на цитираното МПС, а имуществената санкция, правилно е наложена на собственика на автомобила, а не на законния представител, тъй като изрично санкционната норма на чл. 638, ал. 4 от КЗ го предвижда.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното

решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение от 80 лв. по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което своевременно е претендирано в представената по делото писмена защита.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 757/14.02.2024 г., постановено по НАХД № 1666/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, I-ви състав.

ОСЪЖДА „София Кампо“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Областна дирекция на МВР –С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.